

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/71/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2614010251
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2614010251.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Kataríny Stanislavskej, v trestnej veci proti obžalovanému L. M., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. d/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 31.03.2015 sp.zn. 1T/102/2014 na verejnom zasadnutí konanom dňa 07.07.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného L. M., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súdu I. stupňa uznal obžalovaného L. M. za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. d/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 28.02.2014 v čase o 10.10 h viedol v Senici, na ul. Štefánikova po ceste č. III/05116 v smere do centra mesta osobné motorové vozidlo zn. Ford Focus, ev. č. SE-792BP, pričom bol po odbočení vľavo na ul. Fajnorova kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Senica a vozidlo riadil napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. OT/21/2012-102 zo dňa 24.10.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.10.2013, uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá každého druhu v trvaní dvoch rokov.

Za tento prečin uložil obžalovanému podľa § 348 odsek 1 písm. d/ Trestného zákona a § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona bol obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložený a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona mu súd určil skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona zároveň súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 1 roka.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva rozsah vykonaného dokazovania ako aj obsah jednotlivých dôkazov, na ktorých založil súd rozhodnutie o vine obžalovaného. Zároveň z odôvodnenia napadnutého rozsudku je jednoznačné aj to, akým spôsobom sa súd I. stupňa vysporiadal s obhajobou obžalovaného a akým spôsobom vyhodnotil jednotlivé dôkazy.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ktoré prostredníctvom svojho obhajcu písomne odôvodnil a domáhal sa jeho zrušenia a oslobodenia spod obžaloby. Poukázal na to, že skutku, tak ako mu je kladený za vinu sa nedopustil, rozhodnutie o jeho vine založil súd I. stupňa na svedeckých výpovediach policajtov G. a Q., ktorí sú proti nemu zaujatí, vec s vedením vozidla si vymysleli. V kritickom čase vykonával trest zákazu činnosti, do jeho skončenia mala uplynúť len

doba 2 až 3 dni, vozidlo mal odstavené na Štefánikovej ulici po tom, ako ho požičal U. L.. V čase, keď pri ňom pristala hliadka polície, toto vozidlo nebolo naštartované, sedel síce na mieste vodiča, ale len z dôvodu, aby si vozidlo odkontroloval. Policajti odmietli vykonať akýkoľvek objektívny úkon, ktorým by sa preukázalo, že s vozidlom nejazdil, bolo by postačovalo odkontrolovať teplotu motora prípadne chladiacej kvapaliny. Na zaujatosť týchto svedkov nasvedčuje aj ich znalosť jeho registra trestov a majetkových pomerov ako aj spôsob vykonania služobného zákroku. Tento zákrok bol síce údajne v medziach zákona, avšak neprimeranú brutalitu pri služobnom zákroku ospravedlnili obvinením zo spáchania žalovaného prečinu. Rozhodnutie súdu o jeho vine a treste považuje za nesprávne a nezákonné, súd pri hodnotení dôkazov nepostupoval v súlade s ustanovením § 2 odsek 12 Trestného poriadku, keď napriek tomu, že policajti okrem ich výpovedí nepredložili žiadny iný dôkaz, súd vyhodnotil svedkov Y. a B., ktorí vypovedali v jeho prospech, ako nehodnoverných.

Okresný prokurátor odvolanie nepodal.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrval na dôvodoch svojho odvolania a domáhal sa oslobodenia spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je stíhaný.

Zástupkyňa krajského prokurátora navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť s tým, že napadnutý rozsudok považuje vo všetkých jeho výrokoch za správny a zákonný.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania obžalovaného, podľa § 317 odsek I Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že súd I. stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu veci v súlade s ustanovením § 2 odsek 10 Trestného poriadku. Vykonané dôkazy okresný súd správne vyhodnotil jednotlivo aj v ich súhrne, tak ako mu to ukladá ustanovenie § 2 odsek 12 Trestného poriadku.

Skutkové zistenia súdu I. stupňa považuje krajský súd za správne a zodpovedajúce výsledkom vykonaného dokazovania.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku krajský súd nezistil žiadne také pochybenia, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie veci a uplatnenie práva obžalovaného na obhajobu.

Odôvodnenie napadnutého rozsudku má všetky náležitosti v zmysle § 168 odsek 1 Trestného poriadku. Súd I. stupňa v odôvodnení rozsudku v potrebnom rozsahu uviedol, na základe ktorých dôkazov dospel k skutkovým zisteniam a tiež aj akými právnymi úvahami sa riadil keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa ustanovení Trestného zákona v otázke viny obžalovaného.

Okresný súd jasne odôvodnil, o ktoré dôkazy sa opiera, akým spôsobom vyhodnotil dôkaznú situáciu ako aj obranu obžalovaného a s týmito závermi sa stotožňuje aj odvolací súd.

Krajský súd si osvojuje úvahy súdu I. stupňa nielen v otázke týkajúcej sa viny obžalovaného ale aj v otázke procesného postupu v prípravnom konaní.

Aj keď obžalovaný popiera spáchanie žalovaného skutku, odvolací súd má za to, že súd I. stupňa správne prihliadol na výsledky vykonaného dokazovania a správne vyhodnotil túto jeho obranu ako účelovú.

Obžalovaný od začiatku popiera spáchanie žalovaného skutku, v konaní však neboli preukázané žiadne také skutočnosti, ktoré by nasvedčovali na obžalovaným tvrdenú zaujatosť príslušníkov polície voči jeho osobe. Z výpovedí zasahujúcich príslušníkov polície T. Q. a F. G. zhodne vyplýva, že vozidlo obžalovaného zaregistrovali na Štefánikovej ulici, vedeli, že toto vozidlo patrí obžalovanému aj to, že tento má zákaz činnosti, preto ho so služobným vozidlom nasledovali. Obžalovaný na križovatke odbočil, za križovatkou odstavil vozidlo pri pravom okraji vozovky a tu obžalovaného kontrolovali. Jednoznačnosť týchto výpovedí považoval odvolací súd za nespornú a ich dôkaznú silu nemôže oslabiť

ani tá skutočnosť, že nevykonali údajne obžalovaným požadovanú kontrolu teploty motora prípadne chladiacej kvapaliny.

Súd I. stupňa správne vyhodnotil aj svedecké výpovede L. Y. a A. B., ktorí potvrdzovali obranu obžalovaného tým, že krátko pred pristátím policajného auta pri vozidle obžalovaného sa s týmto rozprávali, vtedy sedel na mieste vodiča.

Aj odvolací súd zastáva názor, že rozpory vo výpovediach týchto svedkov sú takého charakteru, že nie sú spôsobilé spochybniť svedecké výpovede zasahujúcich policajtov. V tomto smere je potrebné poukázať na to, že v čase zákroku polície sa mali údajne nachádzať už vzdialení od vozidla obžalovaného a tomuto zákroku nevenovali pozornosť. Na správnosť vyhodnotenia týchto svedeckých výpovedí nasvedčuje aj to, že obaja svedkovia boli požiadaní obžalovaným aby svedčili v prejednávanej trestnej veci pričom pochybnosti o tom, že sa v kritickom čase nachádzali na mieste, z ktorého mohli vidieť zákrok polície a dosvedčiť, že obžalovaný pred zákrokom vozidlo neriadil, vzbudzuje aj tá skutočnosť, že, podľa ich výpovedí, ako kamaráti obžalovaného, zákrok polície nesledovali. Aj podľa názoru odvolacieho súdu, práve výpovede svedkov A. B. a L. Y. nasvedčujú na snahu obžalovaného získať svedkov svedčiacich v jeho prospech a vykonštruovať na tom svoju obranu.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie a spochybnenú obranu obžalovaného nemal ani krajský súd žiadny dôvod pochybovať o jeho vine.

Právna kvalifikácia konania obžalovaného ako prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. d/ Trestného zákona je na základe zistených skutkových okolností správna a zákonná, keď je nepochybné, že skutok sa stal v čase, keď obžalovaný vykonával trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp.zn. OT/21/2012 zo dňa 24.10.2013.

Pri preskúvaní výroku o treste krajský súd zistil, že podmienený trest uložený obžalovanému za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti je rovnako správny a zákonný a zodpovedá všetkým kritériám uvedeným v § 34 odsek 1 Trestného zákona. Súd I. stupňa správne vyhodnotil osobu obžalovaného a jeho trestnú minulosť, správne prihliadol na odsúdenie uložené rozsudkom Okresného súdu Senica sp.zn. 2T/1/2014 zo dňa 27.01.2014 ako na priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona. Aj odvolací súd považoval uložené tresty v súlade so zásadami ukladania trestov v zmysle § 34 odsek 4 Trestného zákona. V podrobnostiach sa stotožňuje s úvahami súdu I. stupňa nielen ohľadom druhu ale aj ohľadom výmery uložených trestov.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie prípadne zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.